

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

2. Moysis, Eli[a]e, aliorumq[ue] Prophetarum sancta paupertas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

itudinem suam: qui verò sponsam acceperit te, dabo illi regnum meum. Rex iste Deus est; filia specie corporis visenda, est gloriosa sæculi vita, diuitijs, delicijs, potentiâ, & magnificentiâ plena; quam omnes ambiunt, qui in rebus æstimandis, externū dumtaxat splendorem aspiciunt, neque aciem oculorum habent, qua penetrent ad interiora mentis ornamenta. Filia verò altera fronte seuera, genis pallida, labris macilenta, toto vultu horrida, est paupertas, plena fame, plena penurijs, plena despectu: sed *omnis gloria eius filia regis ab intus, in fimbrijs aureis, circumamicta varietatibus.* Tot enim virtutes, tot dotes, tot priuilegia secum trahit, vt nihil possit ei comparari, si rectis oculis aspiciatur. Solatium est enim ei, penuriam pati; opes maximas videt esse in egestate, despici honori sibi ducit: & cum nihil habeat, omnia possidet; denique quisquis eam sibi desponsat, ei à Domino promittitur *regnum caelorum.* Hæc dos est paupertatis; cum interim viri diuitiarum, qui aureos montes sibi per somnum pollicentur, nihil præter fugitiuū splendorem cum diuitijs suis reportent. Et terribile est, quod non aliqui saltem excipiantur, ait enim Dauid: *Dormierunt somnum suum: & nihil inuenerunt OMNES viri diuitiarum in manibus suis.*

II.

Qua de caussa, quisquis iudicio, consilioque magnus fuit, semper magni fecit paupertatem. Etiam in veteri testamento, vbi tamen alioqui magni fiebant terrenæ possessiones, tamen sapientiores diuitijs cor non apposuerunt; quin & fuerunt, qui etsi regibus essent, ob scientiam, virtutem, & Zelum, & prophetiæ donum, metuendi, tamen indigerent ab alijs sustentari. Moyses, in summo rerum dominatu, argentum, & aurum, aut alios thesauros non condidit. Cuius rei causam Philo hanc reddit: *Non opus sibi parauit, quamuis posset habere omnium rerum copiam: existimans anima pauperis indicium esse mirari materiales diuitias.* Nimirum, vt D. Paulus ait, *Fide Moyses grandis factus, negauit se esse filium filia Pharaonis, magis eligens affligi cum populo Dei, quam temporalis peccati habere incunditatē, maiores diuitias æstimans thesauro Egyptiorū, impropriū Christi, aspiciebat enim in remunerationem; utique alterius vitæ, quamuis etiam aliquam in hac vita receperit.* Nam, vt Philo loco citato ait, ipsius per tot prodigia, aeris, aquæ & terræ, & totius vniuersitatis imperium amplissimum ei datum est. Ho-

vno

Psal. 44. 14.

Matth. 5. 3.

Psal. 75. 6.

Phil. lib. 1.
de vita Moy-
sis.

Hebr. 11. c. 24.

rum omnium princeps electus est. Nam quia regnum Egypti dereliquerat, cum esset nepos regis, amore iustitia, visum est omnipotenti verum gubernatori, frequentioris, meliorisq; gentis regnum ei reponere. Itaque quoniam avaritia renunciauerat, & diuitijs honoratis apud homines, perfectas maximasq; diuitias, pro his, Deus ei reddidit: hoc est, ut tantundem posset, quantum terra & mare, ac flumina elementaq; cetera, & qua ex his sunt condita. Fecit enim eum sua potentia participem, totum mundum ei subdens, tamquam hereditarium. Quod etiam in alijs fecit, qui dum sponte fuerunt pauperes, facti sunt miraculorum patratores. Elias, qui alijs farinam & oleum diuina virtute multiplicauit, ne fame perirent, ipse indiguit ope aliena. *Corui quoq; deferebant ei panem & carnes mane, similiter panem & carnes vesperi, & bibebat de torrente.* Tanta erat illius paupertas, vt nisi ei bestia, ex mandato Dei, cibum ministrasset, fame illi pereundum fuisset. Alio libro ostendi, id diuina prouidentia saepe factum fuisse, vt bruta animalia homines nutrent. Hoc loco illud tantum monstrare mens est, Eliam sua sponte pauperem fuisse; inuenisset enim utique multos, qui ei etiam lautitias praeparassent, si ipse voluisset. Sed contentor aularum, maluit esse siluarum habitator; vnde & Deus ostendit, quale esset inter Eremitas, & Palatinos discrimen: illos corui pascunt, hi coruos. Eliam in hac paupertatis laude imitatus est Eliseus, adeo pauper vt frequenter transiens per Sunam, tamquam pauper a Sunamitide muliere hospitio exciperetur. Centum quoque Prophetæ fame periissent, nisi eos Abdias dispensator Achab a furore Iezabel absconditos pane & aqua sustentasset. O quanta hæc paupertas? Tot Prophetæ ab alio debent sustentari? & sustentari non turdis, & ficedulibus, sed pane & aqua? Verum hos, sicut & Iobum, existimabit aliquis necessitate, non voluntate pauperes extitisse; quemadmodum enim mali demonis inuidia Iob ad incitas, immo ad fimum redactus est, ita & Prophetas illos Iezabel in speluncas coegit se abdere. Esto ita. Sed non est exigua virtus, paupertatem oblatam acceptare.

3. Reg. 17. 5.

4. Reg. 4. 2.

3. Reg. 18. 4.

III

Quamquam nec voluntariæ paupertatis exempla desint. Et vel solus Ioannes Baptista quantum fuit exemplar paupertatis? Si vestem aspicias, nec mollem ille induit, nec pretiosam; si cibos,

